

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5CoCsp/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418204514
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1418204514.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Považana a členov senátu JUDr. Milana Chalupku a JUDr. Jany Richterovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, proti žalovanému: O. G., D.. XX.XX.XXXX, N. N. - W., zast. Občianske združenie OPOS, so sídlom v Trenčianskej Teplej, A. Hlinku 1084/24A, o zaplatenie 14.470,39 eur s prísl., na odvolanie žalobcu i žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV v Bratislave zo dňa 9. júna 2020 č.k. 4Csp/219/2018-221 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej žalobe vyhovujúcej časti **m e n í** tak, že žalobu zamietá.

V napadnutej žalobe zamietajúcej časti rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1/Súd prvej inštancie rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 14.470,39 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 14.470,39 eur od 08.12.2015 do zaplatenia, dlžné úroky z istiny vo výške 759,02 eur a bankové poplatky vo výške 39,65 eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zmluvný úrok vo výške 7,90 % ročne zo sumy 14.470,19 eur od 01.09.2018 do zaplatenia a prevyšujúcu časť dlžných úrokov z istiny nad 759,02 eur súd prvej inštancie zamietol, a žalobcovi priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

2/Vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalobcu (Poštová banka, a.s.) ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 20.11.2014 Zmluvu o úvere (dobrá pôžička) č. XXXXXXXXXXX (len Zmluva), na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver v sume 15 000,- eur na dobu 120 mesiacov (10 rokov) s celkovou čiastkou úveru 17.370,75 eur, pri úrokovej sadzbe 3% ročne, RPMN banky 3,04% ročne a priemernou RPMN 11,25% ročne. Žalovaný sa zaviazal úver vrátiť a zaplatiť úroky a poplatky podľa zmluvy a obchodných podmienok, splácať úver v pravidelných mesačných splátkach vždy k 15. dňu kalendárneho mesiaca (120 mes.) vo výške 145,00 eur, s dátumom prvej splátky 15.12.2014 a konečnej splatnosti úveru 15.11.2024. Úver bol poukázaný na zriadený/existujúci účet v PABK č. účtu XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX a medzi zmluvnými stranami bolo dohodnuté, že z tohto účtu bude úver splácaný. Súd z prehľadu (splátok a úhrad) zistil, že žalovaný splatil z poskytnutého úveru prvú splátku dňa 15.12.2014 vo výške 145,- eur, 15.01.2015 vo výške 145,- eur, 15.02.2015 vo výške 145,- eur, 15.03.2015 vo výške 180,- eur a 15.04.2015 vo výške 180,- eur t.j. spolu 795,- eur, z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 529,61 eur. Právny predchodca žalobcu pre porušenie Zmluvy o úvere zo dňa 20.11.2014 a obchodných podmienok písomne listom zo dňa 19.11.2015 upozornil žalovaného, že ku dňu 18.11.2015 je pohľadávka banky viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 1.296,15 eur a vyzval žalovaného na zaplatenie

dlhu v lehote 15 kalendárnych dní. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 07.12.2015 vyhlásil predčasnú splatnosť dlžnej úverovej pohľadávky ku dňu 07.12.2015 z dôvodu, že žalovaný svojím konaním podstatným spôsobom porušil Zmluvu o úvere zo dňa 20.11.2014 a obchodných podmienok, súčasne vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný dlžnú sumu neuhradil.

3/Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovanému bol dňa 20.11.2014 poskytnutý úver s výškou 15.000,- eur. Žalovaný bol povinný splatiť poskytnutý úver pravidelnými splátkami v dohodnutom čase, t.j. 15. deň v mesiaci, prvá splátka úveru bola dohodnutá na termín 15.12.2014. Žalovaný uhradil poslednú splátku 15.04.2015, teda do omeškania sa dostal s úhradou splátky dňa 15.05.2015. V dôsledku tejto skutočnosti právny predchodca žalobcu listom zo dňa 19.11.2015 upozornil žalovaného na pohľadávku z omeškania splátok, ktoré boli viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti. Žalovaný pohľadávku neuhradil v lehote 15 dní, preto právny predchodca žalobcu listom zo dňa 07.12.2015 vyhlásil konečnú splatnosť a požiadal o okamžité uhradenie sumy 15.269,06 eur. Žalobca úver zosplatnil postupom v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Obč. zák. v spojení s § 565 Obč. zák. ku dňu 07.12.2015. Súd poukázal na to, že neuplatnenie ustanovenia § 565 Obč. zák. žalobcom po omeškaní žalovaným a to neuhradením splátky v mesiaci máj (14.06.2015) spôsobuje zánik tohto práva veriteľa. Taktiež poukazuje na ust. § 53 ods. 9 Obč. zák. ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy (v splátkach) dodávateľ môže uplatniť právo podľa § 565 Obč. zák. najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Súd mal vo veci preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru dňa 07.12.2015 v omeškaní pre nezaplatenie splátky, s ktorou sa dostal do omeškania po prvý krát t.j. dňa 15.05.2015. Súd v predmetnom konaní začiatok plynutia premlčacej doby posudzoval odo dňa zosplatnenia úveru (odstúpenie od zmluvy) dňa 07.12.2015 na úhradu celej úverovej pohľadávky. Žalobca si svoje právo na úhradu nevrátených peňažných prostriedkov poskytnutých žalobcovi na základe zmluvy o úvere uplatnil v súdnom konaní dňa 27.09.2018, teda ho vykonal v lehote určenej v § 101 OZ, v ktorom je stanovená všeobecná trojročná premlčacia doba na uplatnenie majetkového práva.

4/Súd k vznesenej námietke premlčania, ktorú účinne vzniesol žalovaný proti splátkam úveru, u ktorých splatnosť nastala tri roky pred podaním žaloby, dospel k záveru, že táto námietka je nedôvodná. Dohoda medzi veriteľom a dlžníkom o splnení dlhu v splátkach umožňuje veriteľovi, aby od dlžníka požadoval vždy zaplatenie iba tej splátky, ktorá sa stala zročnou. Každá zo splátok totiž predstavuje samostatné plnenie, a preto pre každú splátku začína plynúť premlčacia doba podľa § 101 Obč. zák. samostatne. Ustanovenie § 565 Obč. zák. však umožňuje veriteľovi a dlžníkovi dohodnúť, že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh a veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Z uvedeného vyplýva, že pre splátky, ktoré sa už stali zročnými pred zosplatnením úveru, nezačne opätovne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti zosplatneného úveru.

5/Aby právny predchodca žalobcu mohol zosplatniť úver, museli byť splnené zákonné podmienky uvedené v § 53 ods. 9 Obč. zák., pričom účelom takéhoto ustanovenia je, aby dodávateľ mohol zosplatniť svoju pohľadávku v prípade, ak si spotrebiteľ neplní svoje povinnosti. Okrem toho predmetné ustanovenie sleduje aj možnosť zamedziť zosplatneniu pohľadávky, ak spotrebiteľ si neplní svoju povinnosť iba krátkodobo, ktorá nepresahuje tri mesiace odo dňa omeškania so zaplatením splátky. Samotné uplynutie 3 mesačnej lehoty splatnosti nezaplatenej splátky však nestačí na to, aby došlo k splatnosti peňažného dlhu, pretože veriteľ musí dlžníka upozorniť, že si uplatňuje právo na zaplatenie celého dlhu s tým, že takéto právo musí veriteľ notifikovať aspoň 15 dní vopred. Až po uplynutí takejto lehoty sa právo veriteľa požadovať zaplatenie celej pohľadávky stáva účinným. Podmienkou účinnosti tejto výzvy na zaplatenie celej pohľadávky tak je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné.

6/Na základe listinných dôkazov súd mal preukázané, že žaloba je dôvodná len v časti istiny vo výške 14.470,39 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od zosplatnenia úveru, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 759,02 eur ku dňu zosplatnenia úveru (t.j. 07.12.2015), bankové poplatky vo výške 39,65 eur.

7/Súd žalobu vo vyčíslených úrokoch po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru vo výške 5.882,68 eur, zmluvný úrok vo výške 7,90% ročne zo sumy 14.470,39 eur od 01.09.2018 do zaplatenia zamietol, nakoľko zosplatnenie (de fault) ako jednostranný právny úkon veriteľa zásadne mení pôvodne dohodnutý úverový vzťah. Dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania (§ 369 OBZ : uznesenie NS SR vo veci 4 Obo 143/98). Vo vzťahu k uplatneným zmluvným úrokom (7,90 % ročne) z poskytnutého úveru za obdobie od zosplatnenia úveru až do jeho zaplatenia, súd žalobu zamietol, nakoľko pre predčasné a

mimoriadne zosplatnenie úveru veriteľovi vzniká nárok na jednorázové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov. Zosplatnenie ako jednostranný právny úkon veriteľa zásadne mení pôvodne dohodnutý úverový vzťah (viď rozhodnutie KS v Prešove zo dňa 30.06.2015, sp.zn. 6Co/190/2014, uznesenie NS SR vo veci 4 Obo 143/98). Súd poukázal na stanovisko č. 1/2019 Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Bratislave „ V prípade plnenia zo spotrebiteľského úveru, zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia úveru veriteľovi nepatrí. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, vzniká iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi (R KS v Bratislave sp.zn. 6Co 56/2018 z 28. marca 2018).

8/O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP nakoľko pomer úspechu sporových strán je 50% : 50%, žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 50%.

9/Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie obe procesné strany.

10/Žalobca podal odvolanie proti žalobe zamietajúcemu výroku rozsudku súdu prvej inštancie (v časti zmluvného úroku 7,90 % ročne zo sumy 14.470,19 eura od 1. 9. 2018 do zaplatenia a sumy vo výške 5.123,66 eura), keď sa nestotožnil s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nemá vplyv na nárok na odplatu v podobe riadnych úrokov dohodnutých v zmluve, nárok veriteľa na riadne úroky vyplýva z ustanovenia § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, § 505 a § 506 Obchodného zákonníka. V súvislosti s vyššie uvedeným poukázal na rozhodnutia NS SR z 30. 7. 2019 sp. zn. 6 Cdo/113/2018 resp. zo dňa 16. 6. 2020 sp. zn. 5 Cdo/42/2020, ako i na viaceré iné rozhodnutia všeobecných súdov. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil a žalobe žalobcu vyhovel, prípadne napadnutú časť rozsudku zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

11/Žalovaný odvolaním napadol vyhovujúcu časť rozsudku súdu prvej inštancie namietajúc nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. Odôvodneniu rozhodnutia vytykal nekonzistentnosť, právny názor súdu v otázke premlčania označil za chaotický, odôvodnenie celého rozsudku považoval za nepreskúmateľné pre jeho arbitrárnosť. Žalovaný v predmetnom spore vzniesol včas a zákonne námietku premlčania, pretože v predmetnom zmluvnom vzťahu došlo k zosplatneniu úveru, poukázal na potrebu použitia ustanovenia § 565, § 53 ods. 9 a § 103 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 103 OZ je kogentné, za účelom určenia začiatku plynutia premlčacej doby je potrebné aplikovať práve toto ustanovenie, nakoľko plnenie dlhu bolo dohodnuté v splátkach a veriteľ využil svoje právo dané mu ustanovením § 565 OZ. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o zostávajúci dlh, tak začne plynúť odo dňa splatnosti nesplatennej splátky (§ 565 OZ). Ustanovenie § 103 OZ predstavuje lex specialis voči § 101 OZ, premlčacia doba nezačína plynúť od okamihu, kedy sa záväzok stal splatným, ani od okamihu využitia práva podľa § 565 OZ veriteľom, ale od okamihu splatnosti tej splátky, kvôli ktorej k zosplatneniu došlo. V danom prípade išlo jednoznačne o splátku za mesiac 5/2015, čo v konečnom dôsledku súd aj konštatoval, následne svoj právny záver odôvodnil odstúpením od zmluvy resp. samotným zosplatnením, čo vnieslo do rozhodnutia chaos a nezrozumiteľnosť. Premlčacia doba v danom prípade začala plynúť dňa 16. 5. 2015, teda dňom nasledujúcim po vzniku dlhu (rozhodnutie NS SR zo dňa 23. 8. 2017 sp. zn. 7 Cdo/1375/2015, v zmysle ktorého, ak má veriteľ možnosť sám vyvolať splatnosť dlhu, má právo aj vykonať svoje právo vyplývajúce zo záväzku. Pre účely premlčania je preto významný prvý objektívny okamih, kedy tak môže urobiť a požiadať o plnenie. Rozhodujúcim je preto bezpochyby deň bezprostredne nasledujúci po dni, v ktorom dlh vznikol). Trojročná premlčacia doba v danom prípade márne uplynula dňom 16. 5. 2018 a keďže žaloba bola podaná na súde dňa 27. 9. 2018, bola podaná po uplynutí zákonnej premlčacej doby. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v žalobe vyhovujúcich častiach zrušil, prípadne zmenil a žalobu zamietol celkom.

12/Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného zotrval na svojom odvolaní a navrhol tomuto vyhovieť.

13/Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu i žalovaného v rozsahu a z dôvodov nimi vymedzených (379, 380 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že dôvodné je len odvolanie žalovaného.

14/Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

15/Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od

omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16/Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

17/Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

18/Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

19/V ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sa spresňujú podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tejto úpravy jednoznačne nevyplýva, od akej udalosti treba túto lehotu počítať. Z celého kontextu ustanovenia však možno vyvodiť, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky, do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa, keď ju má spotrebiteľ uhradiť. Pre úplnosť treba dodať, že 15-dňová lehota však môže najskôr začať plynúť po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednej zo splátok, teda nasledujúci deň po dni, ktorý bol v splátkovom plnení dohodnutý ako deň splatnosti splátky. Zákonodarca sa však v tejto súvislosti dostatočne nevysporiadal s kogentnou úpravou zakotvenou v poslednej vete § 565, podľa ktorej právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ (dodávateľ) použiť najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky. Vzhľadom na uvedené sa v § 53 ods. 9 malo ustanoviť, že posledná veta v § 565 sa na tieto prípady nevzťahuje, ako aj to, dokedy teda dodávateľ môže toto právo uplatniť. Za tohto legislatívneho stavu poslednú vetu § 565 pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno. To znamená, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené podmienky uvedené v § 53 ods. 9 OZ.

20/Z obsahu spisu vyplýva, že udalosť, od ktorej odvodzuje žalobca svoj nárok, je neuhradenie mesačnej splátky úveru žalovaným dňa 15.05.2015, pričom ani ďalšie splátky žalovaný neuhradil. Z pripojenej výzvy na splatenie dlžnej čiastky úveru z 19.11.2015 vyplýva, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na splatenie dlžnej sumy 1.296,15 eur, ktorá suma zodpovedá neuhradeným splátkam ku dňu 18.11.2015, je teda zrejmé, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy a súčasne ho upozornil na svoje oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť po uplynutí troch mesiacov od neuhradenia mesačnej splátky.

21/Podstata odvolacích námietok žalovaného spočívala v jeho nesúhlase s ustálením začiatku plynutia premlčacej doby (podľa súdu prvej inštancie resp. i žalobcu premlčacia doba začala plynúť odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu - 07.12.2015), keď správne táto doba plynie od zročnosti splátky, ktorú žalovaný nesplnil, teda odo dňa 15.05.2015, s poukazom na ust. § 565 Občianskeho zákonníka.

22/Odvolací súd konštatuje, že začiatok plynutia premlčacej doby je daný buď všeobecne (§ 101 Občianskeho zákonníka), alebo v spojení s výslovne uvedenou právnou skutočnosťou (§ 103 Občianskeho zákonníka). V citovanom ustanovení § 103 Občianskeho zákonníka je pritom začiatok plynutia premlčacej doby jednoznačne spojený s okamihom splatnosti splátok dlhu. Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka je nepochybne špeciálnym ustanovením vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd tak zastáva názor, že premlčacia doba v predmetnej veci začala plynúť tak, ako zakotvuje ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka v spojení s § 101 - odo dňa nasledujúceho od zročnosti splátky (15.05.2015), pre nesplnenie ktorej sa stal zročným celý dlh, teda odo dňa 16.05.2015, a podľa § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka uplynula dňa 15.05.2018. Žaloba bola doručená súdu prvej inštancie dňa 27.09.2018, teda po uplynutí premlčacej doby, kedy súd prvej inštancie správnou aplikáciou ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka mal správne celý nárok žalobcu vyhodnotiť ako nevymáhateľný a žalobu žalobcu zamietnuť.

23/Z vyššie uvedených dôvodov odvolaciemu súdu neostalo než rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej žalobe vyhovujúcej časti zmeniť (§ 388 CSP) a žalobu zamietnuť pre premlčanie práva, v napadnutej žalobe zamietajúcej časti rozsudok súdu prvej inštancie z rovnakých dôvodov potvrdiť (§ 387 ods. 1 CSP), keď rozhodnutie v tejto časti je vo výroku vecne správne.

24/Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie (§ 396 ods. 2 CSP). Žalovaný mal tak v prvoinštančnom, ako i odvolacom konaní úspech v celom rozsahu, odvolací súd mu preto priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu (§ 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP).

25/Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).